

Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till lagändringar, men med en redaktionell rättelse.

Propositionen innehåller förslag om att Sparbankernas säkerhetskassa löses upp vid utgången av 2018 genom likvidation, att det införs en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditinstituts kreditprocess och jävskrediter samt att det görs vissa ändringar i regelverket för krishantering. Utskottet förutsätter att det i och med det för myndigheter reglerade arbetet med konsekvensutredningar säkerställs att föreskrifterna som beslutas med det föreslagna bemyndigandet inte försämrar kreditförsörjningen i ekonomin.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018.

I ärendet har det lämnats in en följdmotion (mot. 2017/18:4035).

Svenska Bankföreningen har inkommit med en skrivelse i ärendet (dnr 1597-2017/18).

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:137 Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor.

Ett yrkande i en följdmotion.

Innehållsförteckning

- Utskottets förslag till riksdagsbeslut3
- Redogörelse för ärendet4
 - Ärendet och dess beredning.....4
 - Bakgrund4
- Utskottets överväganden.....6
 - Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor6
 - Den utökade föreskriftsrättens effekter på kreditförsörjningen 12
- Bilaga 1*
- Förteckning över behandlade förslag.....13
 - Propositionen13
 - Följdmotionen13
- Bilaga 2*
- Regeringens lagförslag 14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa,
 2. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
 3. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
 4. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
 5. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
 6. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
 7. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
 8. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
 10. lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar
- med den ändringen att ”15 §” ska bytas ut mot ”16 §”.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2017/18:137 punkterna 1–10.

2. Den utökade föreskriftsrättens effekter på kreditförsörjningen

Riksdagen avslår motion

2017/18:4035 av Elisabeth Svantesson m.fl. (M, C, KD, L).

Stockholm den 17 maj 2018

På finansutskottets vägnar

Fredrik Olovsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Fredrik Olovsson (S), Elisabeth Svantesson (M), Monica Green (S), Maria Plass (M), Oscar Sjöstedt (SD), Jörgen Andersson (M), Ingemar Nilsson (S), Emil Källström (C), Janine Alm Ericson (MP), Niklas Wykman (M), Marie Granlund (S), Dennis Dioukarev (SD), Ulla Andersson (V), Jakob Forssmed (KD), Björn Wiechel (S), Adnan Dibrani (S) och Mathias Sundin (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2017/18:137 Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor föreslås att Sparbankernas säkerhetskassa löses upp vid utgången av 2018 genom likvidation, att det införs en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditinstituts kreditprocess och jävskrediter samt att det görs vissa ändringar i regelverket för krishantering.

En följdmotion har väckts med anledning av propositionen.

Regeringens och motionärernas förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga

1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

Lagförslagen har granskats av Lagrådet, som lämnat vissa synpunkter. Regeringen har delvis följt Lagrådets synpunkter. I förhållande till lagrådsremissen har det gjorts en redaktionell ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

En skrivelse i ärendet har inkommit till utskottet från Svenska Bankföreningen (dnr 1597-2017/18).

Bakgrund

Sparbankernas säkerhetskassa

Sparbankernas säkerhetskassa infördes 1934 som en gemensam fond för de svenska sparbankerna. Uppgiften var att i enlighet med bestämmelserna i lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa, LSS, trygga sparbankernas verksamhet och insättarnas rätt. Kassan lämnar dels bistånd åt en sparbank som på grund av inträffade eller väntade förluster råkat i eller kan befaras råka i svårigheter, dels gottgörelse åt insättare i en sparbank som trätt i likvidation eller försatts i konkurs. Bistånd och gottgörelse finansieras genom årliga bidrag från sparbankerna. Bidrag ska betalas så länge som behållningen i kassan inte överstiger 10 miljoner kronor. Redan den 1 januari 1968 uppgick behållningen i kassan till ca 17 miljoner kronor. Kassan förvaltas av en styrelse, som består av fem ledamöter, med säte i Stockholm. Styrelsens ordförande utses av regeringen, och fyra av ledamöterna utses av Sparbankernas Riksförbund. Sparbankerna har enligt 3 § LSS rätt till kassans tillgångar vid dess upplösning.

Den 1 februari 2015 infördes ett regelverk för krishantering som innebär dels att stöd får lämnas till kreditinstitut i vissa fall, om det behövs för att motverka en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige, dels att Riksgäldskontoret får ta kontroll över t.ex. ett kreditinstitut för att rekonstruera eller avveckla verksamheten, om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten (s.k. resolution). Reglerna finns i lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut och lagen (2015:1016) om resolution, LOR, som

i svensk rätt genomför det s.k. krishanteringsdirektivet¹. Regelverket för insättningsgarantin innebär i korthet att insättningar i t.ex. kreditinstitut garanteras till ett visst belopp. Reglerna finns i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, IGL, som i svensk rätt genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem.

Med hänsyn till införandet av de ovannämnda systemen har frågan uppkommit om Sparbankernas säkerhetskassa har spelat ut sin roll.

Kreditprocessen och jävskrediter

I lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, LBF, finns bl.a. bestämmelser som syftar till att skapa förutsättningar för stabila kreditinstitut genom att begränsa risken för kreditförluster hos instituten. Finansinspektionen har också utfärdat föreskrifter och allmänna råd på området. Vid sin kreditgivning ska kreditinstitutet också tillämpa bestämmelserna i konsumentkreditlagen (2010:1846), KKrL, om god kreditgivningssed, kreditprövning och dokumentation. Vissa bestämmelser i lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter, bolånelagen, gäller också för kreditinstitutet. Bestämmelserna i dessa lagar syftar i första hand till att stärka konsumenternas ställning på finansmarknaden. Finansinspektionen har även utfärdat föreskrifter och allmänna råd om verksamhet med bostadskrediter.

I 8 kap. 5 och 6 §§ LBF finns bestämmelser om s.k. jävskrediter. Bestämmelserna syftar till att tillgodose soliditetsintresset samt delägares och övrigas intresse av att veta att jävskretsen inte särbehandlas på kreditinstitutets bekostnad.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Utskottets överväganden

Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag, men med en redaktionell rättelse.

Propositionen

Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

Sedan Sparbankernas säkerhetskassa bildades har styrelsen behandlat endast ett tiotal ansökningar om bistånd eller gottgörelse. Sparbankerna omfattas av regelverket för krishantering. Insättare i sparbankerna omfattas dessutom av regelverket för insättningsgarantin. Genom dessa regelverk tillgodoses de syften som kassan avser att tillgodose.

Regeringen föreslår mot den bakgrunden att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen ska besluta om och handlägga likvidationen.

Kassans tillgångar utgörs i allt väsentligt av medel som har placerats på ett räntebärande konto i en privat bank (ca 80 miljoner kronor). Vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. När skulderna har betalats ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i sin helhet.

I lagrådsremissen gjorde regeringen bedömningen att en sparbank som är missnöjd med skiftet bör kunna väcka talan mot staten i allmän domstol med stöd av allmänna rättsgrundsatser. Lagrådet anger i sitt yttrande att den bedömningen vilar på bräcklig grund. Enligt Lagrådets mening är frågan hur klander av ett skifte ska ske av sådan vikt att den efter ytterligare överväganden bör regleras i lagtexten.

I propositionen uttalar regeringen, med anledning av Lagrådets yttrande i den delen, att en sparbank som är missnöjd med styrelsens skifte av tillgångarna i kassan inte bör kunna klandra skiftet. I den utsträckning utskiftningen av kassans tillgångar till sparbankerna utgör myndighetsutövning som staten svarar för, kan det enligt regeringen finnas utrymme för en sparbank som är

missnöjd med skiftet att väcka skadeståndstalan mot staten. En väckt skadeståndstalan påverkar enligt regeringen inte det genomförda skiftet av kassans tillgångar.

Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om kreditprocessen

Undermåliga kreditprocesser i kreditinstituten får enligt regeringen antas ha varit en bidragande faktor vid uppkomsten av finanskrisen 2008–2010. Finansinspektionen har i en promemoria till regeringen² framhållit att det i kreditriskundersökningar, som ingår i inspektionens operativa tillsyn, framkommit att det dessutom fortsätter att förekomma brister i kreditinstitutens kreditprocesser. Det talar enligt regeringen för att den nuvarande ordningen inte är tillräcklig för att identifiera och hantera de risker som kreditinstitutens kreditprocess är förenad med.

Kraven på kreditinstitutens kreditprocess är enligt regeringen mycket allmänt hållna. Regeringen menar att en utökad föreskriftsrätt skulle ge Finansinspektionen möjlighet att ange vilka åtgärder kreditinstituten ska vidta för att uppfylla kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF. Regeringen föreslår därför att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, utöver den föreskriftsrätt som finns i dag, nu även ska få rätt att utfärda föreskrifter om vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på kreditprövning, dokumentation och beslutsunderlag som avses i 8 kap. 1–4 §§ LBF i fråga om krediter till andra än konsumenter och sådana krediter till konsumenter som är bostadskrediter.

Finansbolagens Förening, Mäklarsamfundet, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges Byggindustrier har i sina remissvar avstyrkt förslaget och i huvudsak framhållit att förslaget är bristfälligt motiverat, att de allmänt hållna kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF är tillräckliga för att begränsa riskerna för kreditförluster i kreditinstituten och att en utökad föreskriftsrätt därför inte behövs, att det saknas en redogörelse för hur förslaget förhåller sig till de samlade kraven på kreditinstituten, framför allt föreskriftsrätten i fråga om ytterligare verktyg för makrotillsyn enligt 6 kap. 3 c § LBF samt att förslaget kan påverka utrymmet för kreditgivning (dvs. villkoren för och storleken på lämnade krediter). Finansbolagens Förening och Svenskt Näringsliv har dessutom framhållit att Finansinspektionens nuvarande möjligheter att ingripa enligt 15 kap. LBF mot kreditinstitut som har åsidosatt 8 kap. 1–4 §§ samma lag är tillräckliga.

Regeringen menar att det är av stor vikt att det i det aktuella avseendet finns tydligt uppställda krav som kreditinstituten kan följa. En utökad föreskriftsrätt handlar enligt regeringen inte i sig om att utöka utrymmet för Finansinspektionen att ingripa mot kreditinstitut som har åsidosatt 8 kap. 1–4 §§ LBF, utan om en möjlighet för inspektionen att klargöra innebörden av de allmänt hållna krav på kreditprocessen som i dag ställs på instituten. Genom klargörandena

² Fi2013/04098/B.

blir det tydligt för kreditinstituten vilka krav som ställs på deras kreditprocess. Sådana klargöranden skulle också underlätta Finansinspektionens tillsyn. Allt detta bidrar i förlängningen till att den finansiella stabiliteten stärks. Regeringen pekar också på att Internationella valutafonden har framhållit att Finansinspektionen inte kan utfärda nödvändiga föreskrifter om kreditinstitutens kreditprocess.

När det gäller förhållandet till föreskriftsrätten i fråga om ytterligare verktyg för makrotillsyn enligt 6 kap. 3 c § LBF anför regeringen bl.a. att det kravet innebär att kreditinstitut ska driva sin verksamhet på ett sådant sätt att de inte bidrar till att finansiella obalanser på kreditmarknaden uppstår, består eller förstärks. Det kravet syftar enligt regeringen till att ge Finansinspektionen en utökad föreskriftsrätt för att motverka makroekonomiska och finansiella stabilitetsrisker som har koppling till den ökade skuldsättningen. De föreskrifter som kan införas med stöd av det bemyndigandet är olika slag av begränsningar av kreditgivning till hushåll och företag, framför allt olika slag av begränsningar av hur stora krediter och ränteutgifter som kredittagare kan anses klara av. Förslaget i den proposition som nu behandlas syftar enligt regeringen i stället till att skapa förutsättningar för stabila kreditinstitut och att begränsa risken för kreditförluster hos instituten genom att skapa tillförlitliga rutiner för deras kreditprocesser. Även om de olika kraven i förlängningen syftar till att stärka den finansiella stabiliteten tar respektive krav alltså enligt regeringen sikte på att hantera skilda problem som har koppling till kreditinstitutens kreditgivning.

Regeringen tar också upp frågan om huruvida föreskriftsrätten behöver begränsas på grund av unionsrätten. Ett avgörande från EU-domstolen (EU-domstolens dom den 18 december 2014 i mål C449/13) som bl.a. behandlar frågan om vad som avses med tillräckliga uppgifter i konsumentkreditdirektivets³ mening och en dom från Högsta förvaltningsdomstolen som hänvisar till EU-domstolens avgörande (HFD 2017 ref. 64) kan enligt regeringen uppfattas som att det inte är möjligt för medlemsstaterna att utfärda närmare föreskrifter som inskränker kreditgivarens möjligheter att själv avgöra i vilken utsträckning inhämtade uppgifter om t.ex. kredittagarens utgifts- eller inkomstförhållanden är tillräckliga. Det finns därför enligt regeringen en beaktansvärd risk för att en föreskriftsrätt i fråga om krediter som omfattas av konsumentkreditdirektivet skulle gå utöver det fullharmoniserade direktivet och därmed strida mot unionsrätten. Redan av den anledningen anser regeringen att det i nuläget inte är lämpligt att utöka föreskriftsrätten till att omfatta krediter enligt konsumentkreditdirektivet.

Bolånedirektivet⁴ utgör enligt regeringen som utgångspunkt inget hinder mot att medlemsstaterna behåller eller inför striktare bestämmelser för att skydda konsumenterna. Eftersom bolån svarar för merparten av hushållens skuldsättning och är den typ av lån som bidragit mest till hushållens

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010.

skuldsättning under de senaste tio åren anser regeringen att den utökade föreskriftsrätten bör träffa bostadskrediter till konsumenter.

Föreskriftsrätten utökas alltså sammanfattningsvis när det gäller krediter till andra än konsumenter och sådana krediter till konsumenter som är bostadskrediter.

Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om jävskrediter

Finansinspektionen ska enligt 8 kap. 5 § första stycket 2 och 3 och tredje stycket LBF pröva om en delegat eller anställd har en sådan ledande ställning i ett kreditinstitut som innebär att reglerna om jävskrediter blir tillämpliga. Det är i dag inte reglerat hur den prövningen ska göras eller i vilket sammanhang. Avsaknaden av reglering har fått till följd att bestämmelsen om sådan prövning inte tillämpas i praktiken.

Det är enligt regeringen viktigt att det står klart för kreditinstituten vilka personer eller företag som ingår i jävskretsen. Det är också viktigt att bestämmelserna om jävskrediter tillämpas på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt. Finansinspektionen har framhållit att bestämmelserna om jävskrediter leder till tillämpningssvårigheter. Internationella valutafonden har framhållit att bestämmelserna om jävskrediter är alltför allmänt hållna. Regeringen anser därför att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få utfärda föreskrifter om tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§ LBF.

Svenska Bankföreningen föreslår att det även ska göras en ändring i LBF som i huvudsak innebär att vissa ärenden om jävskrediter inte ska behöva behandlas av ett kreditinstituts styrelse. Regeringen anser att det i nuläget saknas tillräckliga skäl för att göra en sådan översyn som det förslaget skulle förutsätta.

Vissa ändringar i regelverket för krishantering

En tidsfrist vid likvidation

När en ansökan om konkurs i fråga om ett företag som omfattas av LOR kommer in till tingsrätten ska rätten enligt 24 kap. 1 § LOR underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan. Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar domstolen att företaget är försatt eller ska försättas i resolution ska konkursansökan avvisas. Motsvarande gäller inte vid likvidation. Krishanteringsdirektivet ger inget utrymme för att göra skillnad mellan förfarandet vid konkurs och förfarandet vid likvidation i det nu aktuella avseendet (artikel 86.2). Mot den bakgrunden bör en sjudagarsfrist gälla också vid likvidation.

Avvikelse från återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner

I 6 a kap. LBF och 8 a kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, LVM, finns bestämmelser om återhämtnings- och koncernåterhämtnings-

planer. Bestämmelserna genomför som utgångspunkt artiklarna 5–9 i kris-
hanteringsdirektivet. Artikel 9.1 andra och tredje styckena i direktivet har
emellertid inte genomförts i svensk rätt. Detta beror enligt regeringen på ett
förbiseende.

Regeringen föreslår en ny bestämmelse som genomför dessa stycken i
svensk rätt och som innebär att om det är lämpligt med hänsyn till omständig-
heterna ska ett företag kunna avvika från en återhämtningsplan eller en kon-
cernåterhämtningsplan genom att vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden
ska vidtas enligt planen eller avstå från åtgärden. Företagets styrelse ska god-
känna en sådan avvikelse, och Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrät-
tas skriftligen.

Tystnadsplikt för konkursförvaltare och likvidatorer i vissa fall

Av 28 kap. 6 § första stycket LOR framgår att om ett företag som har varit
föremål för resolution försätts i konkurs, ska Riksgäldskontoret på begäran av
konkursförvaltaren för företaget lämna de upplysningar som konkursförvalta-
ren behöver för att upprätta konkursbouppteckningen och berättelsen. I andra
stycket samma bestämmelse föreskrivs att om ett företag som har varit föremål
för resolution går i likvidation, ska Riksgäldskontoret på begäran av likvida-
torn för företaget lämna de upplysningar som likvidatorn behöver för att ge-
nomföra likvidationen. Detta lämnande av upplysningar hindras inte av någon
sekretess (30 kap. 12 e § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], OSL).

I finansutskottets betänkande 2015/16:FiU17 Genomförande av krishante-
ringsdirektivet konstaterade utskottet att regeringen i den då nya lagen om re-
solution föreslog en bestämmelse om tystnadsplikt för den som deltar i verk-
samhet enligt lagen för det denne fått veta om bl.a. enskilda affärs- och drifts-
förhållanden men att någon motsvarande bestämmelse om tystnadsplikt för
konkursförvaltare och likvidatorer inte föreslogs. Finansutskottet utgick från
att regeringen hade övervägt frågan om behovet av en bestämmelse om tyst-
nadsplikt i LOR för konkursförvaltare och likvidatorer samt förutsatte att re-
geringen skulle återkomma med ett lagförslag i saken om det skulle behövas
(bet. 2015/16:FiU17 s. 61 f.).

Regeringen konstaterar nu att det är tveksamt om den allmänna tystnads-
plikten för advokater gäller vid utförandet av uppdrag som konkursförvaltare
eller likvidator.

När Riksgäldskontoret lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en
likvidator, bör myndigheten vid utlämnandet därför få göra ett förbehåll som
inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vi-
dare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll bör enligt regeringen inte kunna
innebära ett förbud mot att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkurs-
förvaltaren eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anled-
ning av konkursen eller likvidationen.

Förbehållet innebär att en konkursförvaltare eller en likvidator, oavsett om denne är advokat eller inte, inte fritt får använda sig av uppgiften. Genom förslaget uppkommer en tystnadsplikt för den konkursförvaltare eller likvidator som förbehållet riktar sig till.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 augusti 2018. De upphävda rörelse- och skattereglerna för Sparbankernas säkerhetskassa ska dock fortfarande gälla för räkenskaps- och beskattningsår som börjar före utgången av 2018.

Att Finansinspektionens föreskrifter om kreditinstitutens kreditprocesser och jävskrediter ska tillämpas på krediter som lämnas efter föreskrifternas ikraftträdande behöver enligt regeringen inte komma till uttryck i någon ikraftträdande- eller övergångsbestämmelse till bemyndigandet.

Utskottets ställningstagande

Lagkraven på kreditinstitutens kreditprocesser innebär i huvudsak att en kreditprövning ska göras innan en kredit beviljas. Kreditinstitutet får bevilja en kredit bara om de förpliktelser som följer av kreditavtalet på goda grunder kan förväntas bli fullgjorda. Lagkraven har getts en allmänt hållen utformning. Avsikten med propositionens lagförslag om en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditinstitutens kreditprocess är att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer (Finansinspektionen) i föreskrifter ska kunna ange vilka åtgärder bankerna ska vidta för att uppfylla lagkraven.

Innan en myndighet beslutar föreskrifter ska den som huvudregel ta fram en konsekvensutredning som belyser effekterna av föreskrifterna, och den som på något betydande sätt berörs ska ges tillfälle att yttra sig om konsekvensutredningen, se förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Utskottet förutsätter att det i och med det säkerställs att de föreskrifter som beslutas med stöd av det i propositionen föreslagna bemyndigandet gällande åtgärder för att uppfylla kraven som avses i 8 kap. 1–4 §§ LBF inte försämrar kreditförsörjningen i ekonomin.

Utskottet ansluter sig i övrigt till regeringens överväganden och anser att riksdagen av de skäl som anförs i propositionen bör anta regeringens lagförslag.

I förslaget till ny lag om ekonomiska föreningar, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2018, hänvisas i 17 kap. 47 § första stycket till ”11 eller 16 §” (prop. 2017/18:185 s. 84, bet. 2017/18:CU25). I den proposition som nu behandlas, där lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018, anges i ändringsförslaget som avser samma stycke i stället ”11 eller 15 §”. Hänvisningen ska rätteligen avse 16 §. Förslaget till lag om ändring i lagen om ekonomiska föreningar bör därför antas med den redaktionella ändringen att ”15 §” ska bytas ut mot ”16 §”.

Den utökade föreskriftsrättens effekter på kreditförsörjningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår ett motionsyrkande med förslag om ett tillkännagivande för regeringen att den ska säkerställa att den utökade föreskriftsrätt som föreslås i propositionen inte får oönskade effekter på kreditförsörjningen.

Motionen

I motion 2017/18:4035 av Elisabeth Svantesson m.fl. (M, C, KD, L) yrkas att riksdagen ska tillkännage för regeringen att regeringen bör säkerställa att den utökade föreskriftsrätt som föreslås i propositionen inte får oönskade effekter på kreditförsörjningen. I motionen anförts att många remissinstanser har lyft fram att en alltför detaljerad reglering av bankernas kreditprovning riskerar att ge oönskade effekter på kreditförsörjningen. Det saknas enligt motionen inte minst en redogörelse för hur förslaget förhåller sig till de samlade kraven på kreditinstituten, framför allt föreskriftsrätten i fråga om ytterligare verktyg för makrotillsyn.

När regeringen utfärdar föreskrifter, alternativt när den bemyndigar en myndighet att utfärda föreskrifter, bör den enligt motionen säkerställa att det inte uppstår oönskade effekter för kreditförsörjningen. Ett sätt att göra detta kan enligt motionen vara att använda samma modell med utökat politiskt ansvar för föreskrifterna som gäller bemyndigandet om föreskrifter i fråga om finansiella obalanser, den s.k. makrotillsynen, som regleras i 16 kap. 1 § 4 LBF.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har i sitt ställningstagande i fråga om propositionen uttryckt att utskottet förutsätter att det i och med det för myndigheter reglerade arbetet med konsekvensutredningar säkerställs att föreskrifterna som beslutas med det nu aktuella bemyndigandet inte försämrar kreditförsörjningen i ekonomin. Utskottet anser att motionen därmed får anses tillgodosedd och att den därför bör avslås.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2017/18:137 Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619).
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).
10. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar.

Följdmotionen

2017/18:4035 av Elisabeth Svantesson m.fl. (M, C, KD, L):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör säkerställa att den utökade föreskriftsrätt som föreslås i propositionen inte får oönskade effekter på kreditförsörjningen och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen beslutar om och handlägger likvidationen.

2 § Vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. När skulderna har betalats, ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

3 § I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. Genom lagen upphävs
 - a) lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa, och
 - b) kungörelsen (1934:515) med tillämpningsföreskrifter till lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.
 3. De upphävda författningarna gäller dock fortfarande för räkenskapsår som börjar före utgången av 2018.

2 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs¹ att 6 kap. 1 a, 2 b och 15 §§ sparbankslagen (1987:619)² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §³

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta *resolutionsmyndigheten* (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

2 b §⁴

Bolagsverket ska underrätta Riksgäldskontoret om en ansökan om tvångslikvidation enligt 2 § kommer in till verket. Bolagsverket ska också underrätta Finansinspektionen om ansökan gjorts av sparbankens styrelse, styrelseledamot eller huvudman.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Lagen omtryckt 1996:1005.

³ Senaste lydelse 2015:1021.

⁴ Senaste lydelse 2015:1021.

15 §

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *skall hälften av detta tillfalla sparbankernas säkerhetskassa samt återstoden*, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämman beslut *skall* underställas Finansinspektionen, som *skall tillse såväl att angiven del av överskottet utbetalas till säkerhetskassan som att återstoden* används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *skall* överskottet *utan hinder av* första stycket gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *skall* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *ska* detta, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämman beslut *ska* underställas Finansinspektionen, som *ska se till att* överskottet används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *ska* överskottet *trots vad som sägs i* första stycket gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *ska* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 a §²

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta *resolutionsmyndigheten* (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret underrättar styrelsen om att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar styrelsen att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

4 b §³

Om en ansökan eller anmälan enligt 2 eller 4 § kommer in till rätten eller Bolagsverket, ska rätten eller Bolagsverket underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ärendet.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1025.

³ Senaste lydelse 2015:1025.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

dels att rubriken närmast efter 24 § ska utgå,

dels att 14 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 11 b § ska sättas närmast före 11 d §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §¹

Om garantin för ett institut börjar gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska grundas på summan av institutets insättningar vid årets utgång och i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 13 § andra stycket.

Om garantin för ett institut upphör att gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 12 och 13 §§.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat *ska* insättningsgarantisystem inom EES, de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överförs till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överförs i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat insättningsgarantisystem inom EES, *ska* de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överförs till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överförs i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

En överföring av avgifter ska inte ske om institutet har uteslutits från garantin enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Senaste lydelse 2016:625.

5 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 39 kap. 30 och 31 §§ ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 39 kap. 30 § ska utgå,
dels att 24 kap. 11 § och 39 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

11 §²

Bestämmelser om i vilka fall lämnad utdelning ska dras av finns för
 – investmentföretag i 39 kap. 14 §,
 – kooperativa föreningar i 39 kap. 22–24 §§,
 – sambruksföreningar i 39 kap. 28 §, och
 – samfälligheter i 39 kap. 29 §, och
 – Sparbankernas säkerhetskassa
 i 39 kap. 31 §.

39 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser om
 – försäkringsföretag i 2–13 §§,
 – utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§,
 – investmentföretag i 14–19 §§,
 – kooperativa föreningar i 21–24 §§,
 – privatbostadsföretag i 25–27 §§,
 – sambruksföreningar i 28 §, och
 – samfälligheter i 29 §, och
 – sparbanker och Sparbanker-
 nas säkerhetskassa i 30 och 31 §§.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. De upphävda bestämmelserna i 39 kap. 30 och 31 §§ gäller dock fortfarande för beskattningsår som börjar före utgången av 2018.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2011:1271.

³ Senaste lydelse 2011:1271.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 1 kap. 5 §, 8 kap. 5 §, 15 kap. 1 a och 10 §§ och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 a kap. 7 a §, och närmast före 6 a kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansieellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1029.

11. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

11. kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplan och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara

eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

6 a kap.

Avvikelse från en plan

7 a §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett kreditinstitut eller moderföretag inom EES avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Om ett kreditinstitut eller moderföretag inom EES gör en sådan avvikelse från en plan, ska institutets eller moderföretagets styrelse godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

8 kap.

5 §³

Ett kreditinstitut får inte ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för

1. styrelseledamot,
2. *delegat* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *skall* avgöras av styrelsen,
3. anställd som *innehär* en ledande ställning inom institutet,
4. annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som

1. *en* styrelseledamot,
2. *en person* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *ska* avgöras av styrelsen,
3. *en* anställd som *har* en ledande ställning inom institutet,
4. *någon* annan aktie- eller andelsägare än staten med ett

³ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,

5. make eller sambo till *person* som avses under 1–4, eller

6. juridisk person i vilken *sådan person* som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,

5. *den som är* make eller sambo till *någon* som avses i 1–4, eller

6. *en* juridisk person i vilken *någon* som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

En medlemsbank får inte heller ingå sådana avtal som avses i första stycket med eller till förmån för en lekmannarevisor i banken.

Finansinspektionen prövar om en delegat eller en anställd har sådan ledande ställning som avses i första stycket 2 och 3.

15 kap.

1 a §⁴

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

⁴ Senaste lydelse 2017:1342.

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oakt-samhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §⁵

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 13, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor

Avgiften tillfaller staten.

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 15, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

16 kap.

1 §⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, amortering, sundhet, att inte bidra till finansiella obalanser på kreditmarknaden samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. erkännande av utländska krav enligt 6 kap. 3 d §,

6. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

7. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

8. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

9. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

10. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

11. vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på kreditprövning, dokumentation och beslutsunderlag som avses i 8 kap. 1–4 §§ i fråga om

⁵ Senaste lydelse 2017:1342.

⁶ Senaste lydelse 2017:1342.

– krediter till andra än konsumenter, och

– sådana krediter till konsumenter som är bostadskrediter,

12. tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§,

11. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

12. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

13. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsyns-verksamhet,

14. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

15. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

13. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

14. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

15. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsyns-verksamhet,

16. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

17. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

7 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ att 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 kap.

4 a §²

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

10 a §³

Om *bolaget* omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *ansökan eller anmälan om likvidation*.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Om *ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som* omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *att ärendet eller målet har inlett*s.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1030.

³ Senaste lydelse 2015:1030.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 8 a kap. 8 a §, och närmast före 8 a kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a kap.

Avvikelse från en plan

8 a §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett värdepappersbolag eller moderföretag inom EES avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Om ett värdepappersbolag eller moderföretag inom EES gör en sådan avvikelse från en plan, ska bolagets eller moderföretagets styrelse godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

25 kap.**1 d §²**

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

² Senaste lydelse 2017:679.

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 30 kap. 12 e § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap. 12 e §²

Sekretess enligt 12 a § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltaren eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2016:628.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs¹ att 17 kap. 46 och 47 §§ lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
En ny lag om ekonomiska
föreningar

17 kap.

46 §

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för föreningsstämmans prövning, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

47 §

Om ett ärende enligt 11 eller 15 § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.